

**Phương diện trị vì của đời sống trưởng thành
được thấy trong đời sống của Giô-sép**

Đọc Kinh văn: Sáng. 41:39-44, 51-52; 45:5-8; 47:14-23; 50:15-21

- I. Theo kinh nghiệm thuộc linh, Gia-cốp và Giô-sép là một người; Giô-sép đại diện cho phương diện trị vì của Israel trưởng thành, tức sự cấu tạo Christ trong bản chất trưởng thành của Gia-cốp; là một thánh đồ trưởng thành được cấu tạo Christ là Đấng hoàn hảo, Gia-cốp đã trị vì qua Giô-sép—Sáng. 41:39-44; Hê. 6:1a; Ga. 6:8; 5:22-23:**
- A. Phương diện trị vì được hình bóng bởi Giô-sép là Christ được cấu tạo vào bản thể chúng ta—4:19.
- B. Giô-sép, một “người chuyên nằm mơ” (Sáng. 37:19), đã mơ rằng theo cái nhìn của Đức Chúa Trời, dân Ngài là các bó lúa đầy sự sống và các thiên thể đầy ánh sáng (cc. 5-11); hai giấc mơ của Giô-sép (cc. 7, 9), đều đến từ Đức Chúa Trời, mặc khải cho ông cái nhìn thần thượng của Đức Chúa Trời về bản chất, vị trí, chức năng và mục tiêu của dân Đức Chúa Trời trên đất:
1. Chúng ta phải dùng “viễn vọng kính thần thượng” để nhìn xuyên thời gian và thấy Giê-ru-sa-lem Mới, nơi không có gì ngoài các bó lúa đầy sự sống và các ngôi sao đầy ánh sáng; do đó, phương diện trị vì của đời sống trưởng thành không bao giờ nói tiêu cực về các thánh đồ hay Hội thánh—đc. 38:27-30; Mat. 7:1-5; 1 Phi. 3:8-9.
 2. Những giấc mơ của Giô-sép đã kiểm soát đời sống ông và chỉ dẫn cách cư xử của ông; ông cư xử thật tuyệt hảo và tuyệt diệu vì ông được chỉ dẫn bởi khả tượng mà ông thấy trong những giấc mơ (đc. Công. 26:19); các anh của ông trút cơn giận (Sáng. 37:18-31) và buông tuồng theo dục vọng của họ (38:15-18), nhưng Giô-sép chế phục cơn giận và chinh phục dục vọng của mình (39:7-23), cư xử như một bó lúa đầy sự sống và ăn ở như một ngôi sao thuộc trời chiếu sáng trong sự tối tăm.
- C. Đời sống của Giô-sép dưới khả tượng thuộc trời là đời sống thuộc vương quốc các tầng trời như được mô tả trong Ma-thi-ơ 5-7; bởi sống một đời sống như vậy mà ông hoàn toàn được chuẩn bị để trị vì như vua; theo hiến pháp của vương quốc thuộc trời được khải thị ở các chương này trong sách Ma-thi-ơ thì cơn giận của chúng ta phải bị chế phục và dục vọng của chúng ta phải bị chinh phục (5:21-32).
- D. Phương diện trị vì của đời sống trưởng thành là một đời sống luôn vui hưởng hiện diện của Chúa (Công. 7:9); nơi nào có hiện diện của Ngài, nơi đó có uy quyền, quyền năng cai trị (Sáng. 39:2-5, 21-23):
1. Trong hiện diện của Chúa, Giô-sép được Ngài làm cho thịnh vượng; trong khi chịu ngược đãi, ông vui hưởng sự thịnh vượng của Chúa đến với ông dưới sự tế trị của Ngài.
 2. Trong hiện diện của Chúa, dù Giô-sép ở đâu, ông cũng hưởng sự ban phước của Chúa; khi Giô-sép vui hưởng sự thịnh vượng, ông và những người liên quan đến ông đều
- E. Dù những giấc mơ của ông chưa được ứng nghiệm nhưng Giô-sép có đức tin và sự dạn dĩ để giải thích giấc mơ của hai bạn tù (40:8); cuối cùng, Giô-sép được phóng thích khỏi ngục

cách gián tiếp qua việc ông phát ngôn bởi đức tin khi giải thích giấc mơ của quan dâng rượu (41:9-13), và ông được đưa lên ngai cách trực tiếp qua việc ông phát ngôn cách dạn dĩ khi giải thích những giấc mơ của Pha-ra-ôn (cc. 14-46); cả sự phóng thích lẫn uy quyền đều đến với ông qua sự phát ngôn của ông:

1. Andrew Murray có lần nói như thế này: chấp sự tốt của Lời phải luôn cung ứng nhiều hơn điều người ấy đã kinh nghiệm; điều này có nghĩa là chúng ta nên nói theo khái tượng nhiều hơn là theo sự ứng nghiệm của khái tượng đó.
 2. Cho dù khái tượng của mình chưa được ứng nghiệm nhưng chúng ta vẫn nên nói về điều đó cho người khác; sẽ đến lúc khái tượng của chúng ta được ứng nghiệm; những giấc mơ của Giô-sép cuối cùng đã được ứng nghiệm qua việc ông giải thích giấc mơ của quan dâng rượu.
 3. Chúng ta không nên nói theo cảm xúc nhưng theo khái tượng thuộc trời; chúng ta là những người thấy khái tượng, những người nhìn thấy gia tể đời đời của Đức Chúa Trời, vì vậy chúng ta nên nói theo tính tuyệt đối của lẽ thật về gia tể Ngài—Công. 26:16-19.
- F. Nếu đang sống ra Christ, chúng ta sẽ đem hoặc sự sống hoặc sự chết đến nơi mình ở (2 Cô. 2:14-16); với quan dâng rượu, Giô-sép đem đến sự phục chức; với quan dâng bánh, ông đem đến sự hành hình (Sáng. 41:12-13).
- G. Nếu chúng ta tìm kiếm Chúa, Ngài sẽ giam chúng ta vào “ngục tối”; không có ngục tối, chúng ta không thể lên ngai; chúng ta không được trở thành “kẻ vượt ngục”; chúng ta phải ở trong ngục tối cho đến khi tốt nghiệp và nhận được mũ miện—Êph. 3:1; 4:1; Gia. 1:12.

II. Là một cành sai quả (Sáng. 49:22) Giô-sép hình bóng cho Christ là nhánh (Ês. 11:1-2) để đâm nhánh ra từ Đức Chúa Trời qua những tín đồ của Ngài là các nhánh (Gi. 15:1, 5); trong Sáng thế kí 49:22, mạch nước tượng trưng cho Đức Chúa Trời, nguồn của sự sai quả (Thi. 36:9; Giê. 2:13), và các nhánh vượt qua bức tường tượng trưng cho các tín đồ của Christ là các nhánh của Ngài, lan rộng Christ vượt qua mọi giới hạn, tôn đại Ngài trong mọi hoàn cảnh (Phil. 1:20; 4:22; Plm. 10:

- A. Trong việc nhận lãnh vinh hiển và các ân tứ khi ông đăng quang, Giô-sép hình bóng cho Christ, Đấng nhận lãnh vinh hiển (Hê. 2:9) và các ân tứ (Thi. 68:18; Công. 2:33) trong sự thăng thiên của Ngài (Sáng. 41:42):
1. Nhẫn, áo và dây chuyền vàng mô tả các ân tứ mà Christ nhận lãnh khi Ngài thăng thiên đến các tầng trời, là những ân tứ mà Ngài đã giao lại cho Hội thánh—c. 42:
 - a. Nhẫn có dấu ấn tượng trưng cho Thánh Linh là con dấu bên trong và bên trên các tín đồ của Christ—Công. 2:33; Êph. 1:13; 4:30; đc. Lu. 15:22.
 - b. Áo tượng trưng cho Christ là sự công chính khách quan để xưng công chính chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời (1 Cô. 1:30; đc. Thi. 45:9, 13; Lu. 15:22) và là sự công chính chủ quan được sống ra từ chúng ta để chúng ta có thể có đủ phẩm chất mà tham dự lễ cưới của Chiên con (Phil. 3:9; Thi. 45:14; Khải. 19:7-9).

c. Dây chuyền vàng tượng trưng cho vẻ đẹp của Thánh Linh được ban cho vì sự vâng phục được biểu lộ trong sự thuận phục (đc. Công. 5:32); cổ đeo dây chuyền tượng trưng cho ý chí đã được chinh phục và khuất phục để vâng theo mạng lệnh của Đức Chúa Trời (Sáng. 41:42; đc. Nhã. 1:10; Châm. 1:8-9).

2. Theo trình tự kinh nghiệm thuộc linh, trước hết chúng ta nhận được sự đóng dấu của Linh để được cứu rỗi; sau đó, chúng ta nhận được chiếc áo công chính và bắt đầu sống Christ (Ga. 2:20; Phil. 1:20-21a); để sống Christ, cổ của chúng ta phải được xích lại, tức là ý chí của chúng ta phải được chinh phục và khuất phục, bởi Thánh Linh.

B. Sau khi được phục sinh từ ngục tù sự chết và được dẫn vào vị trí thăng thiên, Giô-sép đã cưới Ách-nát, là người biểu trưng cho Hội thánh được đem ra từ thế giới dân ngoại trong khi Christ bị con dân Israel khước từ (Sáng. 41:45); Giô-sép gọi tên con trưởng của mình là Ma-na-se (nghĩa là “làm cho quên đi”) và tên của con thứ là Ép-ra-im (nghĩa là “sinh sản gấp đôi”); Giô-sép tuyên bố: “Đức Chúa Trời đã làm cho tôi quên đi mọi gian khổ và cả nhà cha tôi” và “Đức Chúa Trời đã làm cho tôi được sinh sản [gấp đôi] trong miền đất của sự hoạn nạn tôi” (cc. 51-52).

III. Kí thuật về cuộc đời Giô-sép là sự khải thị về quyền cai trị của Linh, vì quyền cai trị của Linh là phương diện trị vì của một thánh đồ trưởng thành; quyền cai trị của Linh (một đời sống trị vì trong sự sống, ở dưới sự kiểm chế và giới hạn của sự sống thần thượng trong thực tại của vương quốc Đức Chúa Trời) thì cao hơn bất kì phương diện nào khác của Linh—La. 5:17, 21; 14:17-18; đc. 2 Cô. 3:17-18; 2 Ti. 4:22; Khải. 4:1-3:

A. Dù đầy cảm xúc và tình cảm con người đối với các anh em mình nhưng Giô-sép đã giữ mình cùng với mọi cảm xúc dưới sự cai trị của Linh; ông xử lí các anh của mình cách tinh tảo, khôn ngoan và với sự biện biệt, kỉ luật họ theo nhu cầu của họ để hoàn hảo và xây dựng họ hầu họ có thể trở nên một dân tập thể cùng sống với nhau như là chứng có của Đức Chúa Trời trên đất; sự sống được tỏ ra trong câu chuyện của Giô-sép là sự sống phục sinh, sự sống của Đức Chúa Trời—Sáng. 42:9, 24; 43:30-31; 45:1-2, 24.

B. Việc Giô-sép sống dưới sự kiểm chế của Đức Chúa Trời, một bức tranh về đời sống làm người của Christ, đã tỏ ra sự trưởng thành và hoàn hảo của sự sống thần thượng và đem vương quốc của Đức Chúa Trời đến—Gi. 5:19, 30b; 7:16, 18; 14:10; Mat. 8:9-10.

C. Trong việc Giô-sép xử lí các anh của mình, chúng ta thấy ông sống một sự sống điềm tĩnh, một sự sống tinh tảo, một sự sống biện biệt cùng với tình yêu dành cho các anh—một đời sống từ-chối-bản-ngã như là sự thực hành nếp sống vương quốc—Sáng. 45:24; Mat. 16:24; 2 Sử. 1:10; Ês. 30:15a; Phil. 1:9; 1 Ti. 5:1-2; 1 Tê. 3:12; 4:9; 2 Tê. 1:3; La. 12:10; 1 Gi. 4:9; Hê. 13:1.

D. Người mạnh mẽ nhất là người có sức mạnh để không làm điều mình có thể làm—đây là sự từ chối bản ngã thật và vác thập tự giá cách đích thực—Mat. 16:24; đc. 26:53; 2 Cô. 2:12-16.

E. Giô-sép nhận thức rằng chính Đức Chúa Trời đã sai ông đến Ai Cập; trong Sáng Thế Kí 50:20, ông nói với các anh mình: “Các anh định làm điều xấu cho em nhưng Đức Chúa Trời định nó cho điều tốt” (45:5, 7; 50:19-21; đc. 41:51-52); đây là thực tại của lời Phao-lô trong La Mã 8:28-29; Giô-sép tiếp nhận mọi điều các anh làm với mình là từ Đức Chúa

Trời và ông an ủi những người đã xúc phạm mình (Sáng. 45:5-8; 50:15-21); ông có ân điển và một linh tuyệt vời biết bao!

IV. Vì Giô-sép chịu khổ và từ chối chính mình nên ông đạt được sự phong phú của sự cung ứng sự sống (*Thánh ca 635*); để nhận được lương thực từ ông là hình bóng của Christ, người dân phải trả 4 loại giá: tiền, gia súc, đất ruộng và bản thân họ—*47:14-23*; đc. *Khải. 3:18*:

- A. Tiền đại diện cho sự tiện lợi, gia súc tượng trưng cho phương tiện sinh sống, đất ruộng tượng trưng cho các nguồn lực; nếu muốn nhận được sự cung ứng sự sống từ Chúa là Đấng ban phát, chúng ta phải dâng cho Ngài sự tiện lợi, phương tiện kiếm sống và các nguồn lực của mình; càng dâng cho Ngài, chúng ta sẽ càng nhận được sự cung ứng sự sống từ Ngài.
- B. Cuối cùng, để nhận được phần tốt nhất từ Chúa, bao gồm lương thực để thỏa mãn và hạt giống để sản sinh điều gì đó cho người khác (Sáng. 47:23), chúng ta phải giao nộp chính mình, mọi phần của bản thể mình, cho Ngài (Lê. 1:4).
- C. Khi trả giá cao nhất bằng cách giao nộp mọi phần của bản thể mình cho Ngài, chúng ta vui hưởng phần tốt nhất trong sự vui hưởng Christ.

V. Phước hạnh mang tính hoàn vũ trên Giô-sép được tổng kết trong Giê-ru-sa-lem Mới trong trời mới và đất mới, trong đó, mọi sự sẽ mới như một phước hạnh cho Christ và các tín đồ của Ngài—*Sáng. 49:25-26*; *Phục. 33:13-16*; *Khải. 21:5*:

- A. Biến đổi là được thay đổi theo cách trao đổi chất bởi sự mới mẻ của sự sống thần thượng, trưởng thành là được đổ đầy sự mới mẻ của sự sống thần thượng để thay đổi chúng ta, và phước hạnh là sự tuôn đổ sự sống; kết thúc cuộc đời của Gia cốp cùng với Giô-sép là một đời sống phước hạnh như là đỉnh điểm của sự chiếu sáng của ông—*Châm. 4:18*; *Hê. 11:21*; *Sáng. 47:7*; *48:15-16*.
- B. Chỉ có Đức Chúa Trời là mới; bất cứ điều gì ngoài Đức Chúa Trời đều là cũ, nhưng bất cứ điều gì được đem trở lại với Đức Chúa Trời đều là mới (2 Cô. 5:17); được đổi mới nghĩa là được đem trở lại với Đức Chúa Trời và để cho điều gì đó của Đức Chúa Trời được đặt vào trong chúng ta để chúng ta được hòa quyện với Đức Chúa Trời và là một với Đức Chúa Trời vì nếp sống Thân thể (4:16; La. 12:1-2).
- C. Bí quyết nhận lãnh Đức Chúa Trời là phước hạnh của sự mới mẻ là đem mọi sự đến với Đức Chúa Trời và để Ngài bước vào mọi sự; phước hạnh mang tính hoàn vũ trên Giô-sép có nghĩa là phước hạnh ở khắp nơi; lời ngợi khen của chúng ta biến mọi rửa sả của sự sa ngã thành phước hạnh—*Êph. 5:20*; 1 Tê. 5:16-18.